



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 246/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. augusta 2008 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 17/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. januára 2008 doručená sťažnosť V. S., T. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 17/05.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Okresnému súdu v Trnave som dňa 14. 02. 2005 predložil Návrh na obnovu konania.

Podaním na súd zo dňa 30. 03. 2005, ktoré súdu bolo osobne doručené 31. 03. 2005 v záujme hospodárnosti konania som navrhol súdu v zmysle § 112 Občianskeho súdneho poriadku spojiť vec na spoločné konanie s vecou vedenou na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn.: 12 C 22/01 z dôvodu, že uvedené veci sa začali na Okresnom súde v Trnave a skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov.

Na uvedený návrh mi do dnešného dňa nebolo doručené žiadne rozhodnutie súdu.

Keď súd vo veci sp. zn.: 11 C 17/05 nekonal podaním súdu zo dňa 15. 7. 2007 osobne doručené súdu dňa 18. 07. 2007 som uskutočnil urgenciu konania s príslušným odôvodnením.

Keď súd nereagoval na horeuvedenú urgenciu podaním zo dňa 22. 10. 2007 som uskutočnil u predsedu okresného súdu Sťažnosť na zbytočné súdne prieťahy a neefektívne konanie vo veci vedenej na okresnom súde sp. zn.: 11 C 17/05.

Predseda Okresného súdu v Trnave mi oznámením zo dňa 02. 11. 2007 Spr. 2542/07 oznámil, že na základe vyjadrenia zákonného sudcu tento v mesiaci november 2007 rozhodne o návrhu, či pripúšťa, resp. nepripúšťa obnovu konania.

Do dnešného dňa mi nebolo doručené žiadne rozhodnutie.“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 17/05 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby mu prikázal vo veci konať a zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi

označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05).

Z obsahu sťažnosti, ako aj z listu predsedu okresného súdu sp. zn. Spr 2542/07 z 2. novembra 2007 vyplýva, že okresnému súdu bol predložený návrh na obnovu konania, ktorý dosiaľ nebol prerokovaný, a sťažovateľ namieta, že tým dochádza k porušeniu jeho práv a slobôd zaručených ústavou a dohovorom.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby v zásade neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota (II. ÚS 26/95).

V danej veci už bolo právoplatne rozhodnuté, a tým bola nastolená aj právna istota účastníkov konania.

Ústavný súd vychádzal zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádzalo, alebo porušenie v tom čase ešte trvá (II. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05).

Sťažovateľ namietal prietahy v konaní okresného súdu, ktoré už bolo v okamihu podania sťažnosti právoplatne rozhodnuté a okresný súd konal len o mimoriadnom opravnom prostriedku.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, lebo vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté (IV. ÚS 219/03, II. ÚS 184/06).

Tento stav konania viedol ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. augusta 2008